ſeſt ma ollen ſelle wöera herraga kibla wädda-nud, ſelle peäle, et ſa ial ei walleta. Siin kingin ſulle 50 rubla, olle ja jä nenda truiks ja ustawaks, kui ſa tännine olled olnud."

Wöeras härra panni ſedda truuſt wägga im-meks, makſis need 500 rubla hea melega ja olli wägga römus, ei temma niiuggust meeſt olli näinud, kes ial köwweruſt ja wallet ei ſallinud.

Tallomees läks kohto ja kohhus küſſis, mis ta piddi tahtma. — „Ma tahtſin omma ſullaſe peäle kaebada." — „So, ſo", kostis kohhus; „agga", ütles kohhus, „pühhas kirjas ſeiſab ommeti luggeda: „Jsſand, ärra minne mitte kohto omma ſullaſega!"

„Jah! ſe on töesſi", kostis mees, wöttis mütſi, jättis Jummalaga ja läks kojo.

Mees pekſis ühte poiſikeſt igga pääw ulitſa peäl, kui ta möda liñna käis. Üks halle ſüd-damega mees tulli temma wasto ja küſſis: „Kule ſõbber, mikspärraſt pekſad ſa omma poega igga päwa nenda armutumal wiſil?" — „Se ei olle minno poeg, waid üks ſuggulane, kes omma lusti pärraſt mind wahhel kuulma tulleb."

Eesti-rahwa mÃƒÂ¶nnus Kalender 1870, lk. 34